

A zágrábi írókongresszus határozata a Tájékoztató Iroda rágalomhadjárataról

Jugoszlávia íróinak második kongresszusa egyöntetűen azon az állásponton van, hogy a szocializmus kiépítése a testvériesen egyesült jugoszláv népek népi forradalmának vívmányai alapján, szétválaszthatatlan kapcsolatban van az igazi proletár nemzetközi szolidaritással, a forradalmi, a szocialista humanizmus erkölcsi tartalmával.

Nem csak az embereknek, nem csak a népeknek, hanem a szavaknak és az emberi gondolatnak is meg van a maga méltósága. Vannak szavak, amelyek az emberiség legnagyobb elméit, legnemesebb szíveit lelkesítették, szavak, amelyeket milliók vére szentelt meg, szavak, amelyeknek fényük van, mert az összes leigázottak és eltaposottak reményeit jelölik meg. Ezekkel a szavakkal visszaélni és megfosztani őket valódi értelmüktől azt jelenti, hogy az emberiséget megfosztják reményeitől, azt jelenti, hogy elveszik magát a harc lelkét, megölik a jövőbe vetett hitet.

Ma tanúi vagyunk annak, hogy a Szovjetszövetség egyes vezetői a Tájékoztató Irodának a többi ország munkásmozgalmában levő többi ügynökével együtt a nemzetköziség, a forradalmi hűség és a szocializmus jelszavaival álcázva magukat, szemérmetlenül elárulják a forradalmi szolidaritást és általában a marxizmust-leninizmust.

Jugoszlávia írói tudatában vannak annak, hogy olyan országban élnek, amely nem követel meg tőlük egyetlen olyan szót sem, amely ne lenne hű az igazsághoz, és a forradalmi szolidaritás nagy eszméinek szelleméhez, egyetlen egy szót sem, amely ne lenne összhangban tapasztalataikkal és meggyőződésükkel. Jugoszlávia írói olyan államban élnek, amely magatartásával, tetteivel és következetességével nap nap után megmutatja és bebizonyítja az egész világnak, hogy a szocializmus nem csak a termelési viszonyok átalakulását jelenti, hanem új erkölcsöt kell jelentenie a nagy és a kis népek közötti viszonyban is.

Mi, Jugoszlávia írói tudatában vagyunk feladataink nagyságának különösen most, amikor tanúi vagyunk az emberi méltóság módszeres megbecstelenítésének a Szovjetszövetség és a neki alárendelt országok bizonyos írói által.

A szocializmus nem ismer el uralkodó és alattvaló országokat. Az SzSzsZR vezetőinek Jugoszlávia elleni mai politikája felfedte a szocialista világ belső ellentmondásait, amelyek további fejlődését veszélyeztetik mindaddig, amíg el nem hártják őket. Vajjon van-e a világ haladó erőinek nagyobb ellensége, az imperialista forradalmi erők tekin-

télyének nagyobb ellensége, vajjon létezik-e a szocializmusnak nagyobb ellensége mint a szocialista erkölcs és a szocializmus hitelének megrontása, amely a Szovjetszövetség kormányának a szocialista Jugoszláviával szemben folytatott mai politikájából következik?

Mi, Jugoszlávia írói, a világ haladó íróihoz fordulunk megfogadva, hogy minden erőnkkel, rendületlenül harcolunk valamennyi sötét erő ellen, amely a népek egyenjogúságának és szabadságának megvalósítását és ezzel az emberi méltóságot veszélyezteti. Az a meggyőződésünk, hogy majd más országok haladó írói is az igazság védelmére kelnek, hogy rettenhetetlenül részt vesznek ebben a harcban nem ismerve el semmilyen más tekintélyt egy, kérlelhetetlen és legfőbb tekintélyen kívül, amelynek neve: igazság.

„Le kell rombolni mindazokat a feltételeket, amelyek az emberből alázatos, szolgálékü és aljas lényt csinálnak” — írta Marx.

Mi, Jugoszlávia írói megfogadjuk, hogy követjük népeink példáját és ebben a ránk erőszakolt harcban kitartunk a teljes győzelemig.